

บทที่ 6

โครงเรื่องเล่าภาพยนตร์

เรื่องเล่าแต่ละเรื่องจะถูกถ่ายทอดโดยอ้างอิงมาจากเนื้อเรื่องในภาพยนตร์แต่ละเรื่อง ซึ่งแตกต่างจากเรื่องเล่าประสบการณ์ตรงที่ผู้เล่าสร้างเนื้อเรื่องขึ้นเองจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล การวิเคราะห์โครงเรื่องในส่วนนี้จะให้ความสำคัญกับส่วนที่เป็นการวางโครงเรื่องของผู้เล่า ไม่ใช่โครงเรื่องของภาพยนตร์ที่มาจากตัวภาพยนตร์หรือผู้เขียนบทภาพยนตร์ต่างๆ เนื่องจากโครงเรื่องที่มาจากรเรื่องเล่าเหล่านั้นเป็นโครงเรื่องที่มีความสมบูรณ์ ซึ่งได้ถูกเขียนแก้ไขและเรียบเรียงหลายครั้งก่อนจะถูกนำเสนอในรูปแบบต่างๆ ตามที่ลาบอฟได้กล่าวไว้ว่าเรื่องเล่าต้องไม่ใช่เรื่องราวที่มาจากผู้เชี่ยวชาญหรือนิยาย หรือ บทภาพยนตร์ต่างๆ แต่จะต้องมาจากประสบการณ์ของตัวผู้เล่าเท่านั้น ดังนั้นในส่วนที่ 2 ที่เป็นเรื่องเล่าประสบการณ์ทางอ้อมจึงเน้นไปที่การวิเคราะห์วิธีการถ่ายทอดเรื่องราวของผู้เล่าว่ามีลักษณะการวางโครงเรื่องตามที่ลาบอฟได้เสนอไว้หรือไม่อย่างไร

6.1 การเกริ่นนำ

การเกริ่นนำสำหรับเรื่องเล่าภาพยนตร์พบว่ามี ความแตกต่างกันไปในผู้เล่าแต่ละคน โดยไม่มีรูปแบบที่แน่นอน ผู้เล่าอาจจะเริ่มต้นเรื่องด้วยการแนะนำภาพยนตร์ที่ตนจะเล่าว่าตนจะเล่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร ทำไม่ถึงนำมาเล่า ขณะที่ผู้เล่าคนอื่นอาจจะเริ่มเรื่องด้วยการนำแนะนำตนเองแก่ผู้ฟัง โดยวิธีการเกริ่นนำในเรื่องเล่าภาพยนตร์สามารถพบได้ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 64

1. สวัสดิ์ค๊ะชื่อมณีรัตน์ ขจรเจริญนะคะ
2. วันนี้จะมาเล่าเรื่องของภาพยนตร์ที่ประทับใจเท่าที่เคยดูมา
3. ภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวคือเรื่องเอเวอร์อาฟเตอร์ค๊ะ
4. ภาพยนตร์เรื่องนี้คะถูกฉายมาในประเทศไทยนาน 2-3 ปีได้แล้ว
5. เป็นภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับเรื่องราวความรัก โรแมนติคนะคะ
6. ซึ่งได้หยิบยืมบทประพันธ์ที่รู้จักกันดีในนามซินเดอเรล่านะคะ
7. เออเรื่องเอเวอร์อาฟเตอร์เนี่ยก็จะมีการดัดแปลงบทเล็กน้อย
8. แต่ว่าเค้าโครงเรื่องก็ยังคงเหมือนเดิมเป็นที่รู้จักกันดี

} การเกริ่นนำ
ตัวละคร

9. ในเรื่องเกิดแถวๆชนบทแถวๆประเทศฝรั่งเศส
 10. นางเอกของเรื่องเนี่ยก็ตอนเด็กๆก็ค่อนข้างจะร่ำรวย มีปราสาทอยู่ } การดำเนินเรื่อง

ผู้เล่าก็จะเริ่มเล่าโดยการแนะนำตนเองกับผู้ฟัง และบอกผู้ฟังถึงเรื่องราวที่ตนกำลังจะเล่า รวมถึงแสดงทัศนคติเกี่ยวกับภาพยนตร์ พร้อมกับใช้ทัศนคติอ้างถึงคนส่วนใหญ่ว่า เรื่องนี้เป็นที่รู้จักกันดี ทำให้ผู้ฟังรู้สึกว่เรื่องราวมีความน่าสนใจที่จะติดตามฟัง และเริ่มเข้าสู่เนื้อเรื่องในบรรทัดที่ 8 เป็นการกล่าวกับผู้ฟังจริงๆ ว่าเข้าสู่เรื่องเล่าแล้ว โดยใช้รูปภาษาว่า ในเรื่อง

ตัวอย่างที่ 65

1. มีโอกาสได้ไปดูสไปเดอร์แมนมาสนุกมากๆ
 2. สไปเดอร์แมนเนี่ยเคยเป็นหนังการ์ตูนมาก่อน
 3. ก่อนที่จะได้มาสร้างเป็นหนัง
 4. เนื้อเรื่องเค้าสนุกมากๆเลย
 5. พระเอกเนี่ยชื่อปีเตอร์ ปาร์คเกอร์ เป็นเด็กนักเรียนไฮสคูลธรรมดาๆ } การดำเนินเรื่อง
- } การเกริ่นนำ
 } ทัศนคติ/ตัวละคร

ผู้เล่าเริ่มเรื่องโดยการแสดงทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งที่ตนกำลังจะเล่าพยายามดึงดูดให้คนสนใจในสิ่งที่ตนเองกำลังจะเล่าต่อไปในบรรทัดที่ 1 และ 4 ผู้เล่าเข้าสู่เรื่องโดยกล่าวถึงตัวละครเอก

ตัวอย่างที่ 66

1. เรื่องที่ฉันจะเล่าต่อไปนี่คือเรื่องโรมิโอแอนด์จูเลียต
 จากแรกจะเป็นฉากของการเสนอมหา } การเกริ่นนำ
 การตายของโรมิโอและจูเลียต } ตัวละคร
 } การดำเนินเรื่อง
2. แฮรี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์ } การเกริ่นนำ
 เริ่มจากแรกเนี่ยพ่อแม่ของแฮรี่ก็ } ตัวละคร
 ถูกเจ้าแห่งศาสตร์มืดฆ่าตาย } การดำเนินเรื่อง

ผู้เล่าบอกเพียงแค่ว่าตนจะเล่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร แล้วก็จะต่อด้วยส่วนที่เป็นเนื้อเรื่องทันที

ตัวอย่างที่ 67

1. วันนี้ดิฉันก็จะมาเล่าภาพยนตร์เรื่องหนึ่งนะคะ
 2. ภาพยนตร์เรื่องนี้ก็ได้ดูมานานพอสมควรแล้วนะคะ } การเกริ่นนำ
 } ตัวละคร/ทัศนคติ

3. และดิฉันก็คิดว่าคงไม่มีใครได้ดูเท่าไร	}	การเกริ่นนำ
4. เรื่องคุณยายของผมดีที่สุดในโลก		ตัวละคร/ทศนะ
5. รู้สึกว่าเป็นหนังของญี่ปุ่นหรือว่าอะไร ดิฉันก็ไม่แน่ใจ		
6. เป็นเรื่องเกี่ยวกับเด็กผู้ชายตัวเล็กๆคนหนึ่งกับคุณยายอะคะ	}	การเกริ่นนำ
7. ค่ะที่อยากเล่าเรื่องนี้ก็เพราะว่าดูแล้วเป็นหนังที่สนุก
และดูแล้วมันก็ได้อะไรดีๆเยอะนะคะ		ตัวละคร/ทศนะ
8. เรื่องนี้ก็มีอยู่ว่า มีอยู่ครอบครัวหนึ่งนะคะ	}	การดำเนินเรื่อง
9. มีลูกชาย ลูกชายอายุประมาณ 5 6 ขวบอะคะ		

ผู้เล่าให้เหตุผลว่าทำไมถึงจะมาเล่าเรื่องนี้ พร้อมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์ว่าเกี่ยวกับอะไร ทำไมถึงเลือกที่จะเล่าเรื่องนี้ ทศนะปรากฏในบรรทัดที่ 5 และ 7 ผู้เล่านำผู้ฟังเข้าสู่เนื้อเรื่องโดยกล่าวว่า *เรื่องนี้ก็มีอยู่ว่า*

ตัวอย่างที่ 68

1. สวัสดีค่ะ	}	การเกริ่นนำ
2. ภาพยนตร์ข้างหลังภาพที่เล่าต่อไปนี่		ตัวละคร
3. เป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับความรัก
ของคนสองคนที่มีมุมมองแตกต่างกัน		
4. ซึ่งท่านผู้ฟังสามารถได้รับข้อคิดต่างๆ
เพื่อเป็นตัวอย่างความรักให้กับชีวิต		
5. เชิญรับฟังได้แล้วค่ะ		
6. ขณะที่นพพรกำลังศึกษาอยู่ที่มหาลยนิโค
ประเทศญี่ปุ่นได้ประมาณ 3 ปี	}	การดำเนินเรื่อง

ผู้เล่าบอกชื่อเรื่องภาพยนตร์ที่ตนกำลังจะเล่าแก่ผู้ฟังในบรรทัดที่ 2 ต่อมาก็จะบอกผู้ฟังว่าจะได้รับสิ่งใดจากการรับฟังครั้งนี้ในบรรทัดที่ 4 สุดท้ายก็จะเชิญชวนผู้ฟังและเข้าสู่เรื่องเล่าโดยกล่าวกับผู้ฟังว่า *เชิญรับฟังได้แล้วค่ะ*

ตัวอย่างที่ 69

1. เดี่ยวจะเล่าเรื่องนางฟ้าซาริลีให้ฟังนะ	}	การเกริ่นนำ
2. หนังสือเรื่องนางฟ้าซาริลีเนี่ย		

3. เอ๋อ จะเป็นกลุ่มของนางฟ้า 3 คน
4. ซึ่งประกอบด้วยนาตาลีซึ่งแสดงโดย คาเมรอน ดิแอช
5. แลวก็อเล็กซ์ซึ่งแสดงโดยลูซี่ ลิว
6. และดีแลนด์ที่แสดงโดยดรูว์ แบร์รีมอร์
7. ซึ่งกลุ่มนางฟ้าเนี่ยจะทำงานให้กับชาร์ลีซึ่งเป็นใครก็ไม่รู้
8. ซึ่งเราจะไม่เคยเห็นหน้าและกลุ่มนางฟ้าก็จะไม่เคยเห็นหน้าชาร์ลี
9. แต่ว่าจะทำงานเพื่อปราบพวกเหล่าร้ายที่หวังจะครอบครองโลก
10. โดยผ่านคำสั่งมาจากบอสลีย์
11. ในภาคแรกเนี่ยจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้ร้ายคนหนึ่งหวังจะครอบครองโลก

การเกริ่นนำ
ตัวละคร

ผู้เล่าเกริ่นนำด้วยวิธีการแนะนำตัวละครรวมถึงข้อมูลพื้นฐานในเรื่องแก่ผู้ฟัง ก่อนที่จะนำเข้าสู่เนื้อเรื่อง ด้วยการกล่าวย้อนไปที่ภาคแรก ซึ่งในบรรทัดที่ 1-10 จะเป็นการกล่าวสรุปถึงภาพรวมของเนื้อเรื่องภาพยนตร์อย่างคร่าวๆ

การเกริ่นนำที่พบทั้งหมดก็จะมีลักษณะดังที่กล่าวไปข้างต้น ผู้ฟังอาจจะเริ่มด้วยชื่อของภาพยนตร์เพียงอย่างเดียว หรืออาจจะแนะนำตัวเองแก่ผู้ฟังก่อนว่าตนเป็นใคร แล้วจะมาเล่าเรื่องอะไร ซึ่งการแนะนำตนเองต่อผู้ฟังสามารถพบได้น้อยในเรื่องเล่าภาพยนตร์ สาเหตุน่าจะมาจากเรื่องเล่าภาพยนตร์ไม่มีความเกี่ยวข้องกับตัวผู้เล่า จึงไม่มีการแนะนำตัวเกิดขึ้น แต่จะมีการแสดงทัศนคติเพื่อดึงดูดให้ผู้ฟังสนใจเรื่องราวที่ตนเองจะเล่าว่า เรื่องที่ตนเล่านั้นสนุกน่าสนใจ ให้ข้อคิดหรือบางสิ่งบางอย่างแก่ผู้ฟัง ภาษาก็จะเป็นการบอกเริ่มส่วนเนื้อเรื่องประกอบไปด้วย เรื่องมีอยู่ว่า ภาคแรก ภาคแรก เรื่องนี้มีอยู่ว่า และแนะนำชื่อตัวละครในเรื่อง นอกจากนี้การเกริ่นนำอาจจะปรากฏไม่ชัดเจน ผู้เล่าเล่าโดยเริ่มเข้าสู่เนื้อเรื่องทันทีดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 70

1. เอ๋อตอนแรกนะ
2. ก็เริ่มต้นที่จากมหาสมุทร
3. ก็มีเรือน่าจะเป็นเรือแบบเรือรบอะ
4. แบบออกมาสำรวจท้องทะเล
5. เป็นเรือรบของอังกฤษ
6. น่าจะเป็นของอังกฤษนะ
7. เป็นของทหารอังกฤษ

การเกริ่นนำ

เนื้อเรื่อง

ทัศนคติ

ตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่าการเกริ่นนำมีเพียงวลีสั้นๆ เพื่อบอกจุดเริ่มคือ ตอนแรกนะ แล้วเรื่องราวจะเข้าจากฉากในเนื้อเรื่อง ซึ่งการเล่าลักษณะนี้พบเพียง 1 ตัวอย่างเท่านั้น แสดงให้เห็นว่าสำหรับเรื่องเล่าภาพยนตร์ ผู้เล่าส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับส่วนที่เป็นการเกริ่นนำมักก็จะประกอบด้วยชื่อเรื่อง โดยแทรกทศนะเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง

6.2 การนำเสนอบริบทตัวละคร เวลา และสถานที่

การนำเสนอบริบทตัวละคร เวลา สถานที่ และเหตุการณ์ เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดโดยตัวภาพยนตร์หรือผู้เขียนบท ดังนั้นองค์ประกอบเหล่านี้จึงเป็นสิ่งสำคัญต่อเนื้อเรื่อง ถ้าขาดส่วนใดไปก็ จะทำให้เนื้อเรื่องไม่สามารถดำเนินต่อไป อีกทั้งอาจทำให้เรื่องราวไม่เป็นที่เข้าใจของผู้รับฟังหรือผิดไปจากเนื้อเรื่องเดิม ลักษณะการวางองค์ประกอบบริบทต่างๆ สามารถอธิบายได้ดังนี้

6.2.1 บริบทตัวละคร

ตัวละครคือสิ่งที่มีผู้เล่าให้ความสำคัญมากที่สุด โดยเฉพาะตัวละครหลักของเรื่องเช่น พระเอก นางเอก และตัวร้าย ซึ่งจะปรากฏอยู่ในเรื่องเล่าภาพยนตร์ทุกเรื่อง เพราะมีหน้าที่ในการดำเนินเนื้อเรื่อง ดังนั้นการนำเสนอตัวละครของเรื่องเล่าส่วนใหญ่จะปรากฏขึ้นพร้อมกับการดำเนินเนื้อเรื่องตามต้นฉบับเดิมดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 71

1. เมื่อวันครบรอบวันเกิดปีที่ 7 ของลูซี่มาถึง
2. แชมและเพื่อนๆ ตั้งใจที่จะงานฉลองให้กับลูซี่ที่บ้าน
3. จึงชวนเพื่อนๆ ของลูซี่มาร่วมสนุกด้วย
4. แต่แล้วทุกคนก็ต้องต้อนรับแขกที่ไม่ได้รับเชิญ
เป็นเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็ก
5. โดยที่พ่อของเพื่อนลูซี่ได้พูดออกมาว่า
แชนนั้นมีทำที่ๆ ทำร้ายลูกของตน
6. จึงเหมือนกับเปิดโอกาสกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ได้ใช้อำนาจในการพรากตัวลูซี่มาจากแชนทันที
7. และก็มีเพื่อนของแชนหนึ่งแนะนำให้แชนไปหาทนายความที่เก่งมาช่วยเค้า
8. ทนายความที่แชนเข้าไปพบก็คืออริต้า

ตัวละคร/เวลา
สถานที่
การดำเนินเรื่อง

ตัวอย่างที่ 71 แสดงให้เห็นว่าผู้เล่านำเสนอตัวละครตามลำดับการพัฒนาของเนื้อเรื่อง

ตัวอย่างที่ 72

1. นางเอกก็สงสัยแล้ว เลยเอาพระเอกไปหาหมอ 2. พระเอกก็ไม่ยอมรับความจริงใจ 3. ว่าที่ตัวเองทำอะไรเป็นเพราะว่าภาพหลอนอะไรประมาณนี้แหละ 4. เออคราวนี้แหละนางเอกก็ไม่ได้ละคราวนี้ ต้องรักษาพระเอกให้ได้	}	ตัวละคร การดำเนินเรื่อง

ลักษณะอีกประการหนึ่งของการนำเสนอตัวละครก็คือ ผู้เล่ามีการใช้คำว่า *ตัวเอก* *พระเอก* *นางเอก* หรือ *ตัวร้าย* ในการดำเนินเนื้อเรื่องแทนชื่อตัวละคร

ตัวอย่างที่ 73

1. ในภาคแรกนี่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้ร้ายคนหนึ่ง 2. ที่หวังจะครอบครองโลกด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์อะไรสักอย่าง 3. ซึ่งเขาเป็นคนคิดขึ้นมา 4. และเขาก็คิดจะมาฆ่าชาร์ลีด้วย 5. เพราะคิดว่าชาร์ลีนี่เป็นคนที่ทำให้พ่อของเขาต้องตายในสงครามเวียดนาม 6. เขาเลยคิดจะมาแก้แค้นชาร์ลี 7. โดยแกลังทำเป็นว่าตัวเองเนี่ยโดนทำร้ายโดนจับตัวเพื่อแบบโดนชิงโปรแกรมตัวนั้นไปอะไรอย่างนี้ 8. และที่นี้ก็ให้พวกนางฟ้าเนี่ยมาช่วย 9. และเค้าก็จะได้แก้แค้นชาร์ลีด้วย 10. แต่สุดท้ายก็ถูกพวกนางฟ้ากำจัดไปได้	}	การเกริ่นนำ ตัวละคร การดำเนินเรื่อง
4. และเขาก็คิดจะมาฆ่าชาร์ลีด้วย 5. เพราะคิดว่าชาร์ลีนี่เป็นคนที่ทำให้พ่อของเขาต้องตายในสงครามเวียดนาม 6. เขาเลยคิดจะมาแก้แค้นชาร์ลี	}	ตัวละคร การดำเนินเรื่อง ปมปัญหา
7. โดยแกลังทำเป็นว่าตัวเองเนี่ยโดนทำร้ายโดนจับตัวเพื่อแบบโดนชิงโปรแกรมตัวนั้นไปอะไรอย่างนี้ 8. และที่นี้ก็ให้พวกนางฟ้าเนี่ยมาช่วย 9. และเค้าก็จะได้แก้แค้นชาร์ลีด้วย	}	การดำเนินเรื่อง
10. แต่สุดท้ายก็ถูกพวกนางฟ้ากำจัดไปได้	}	การคลี่คลาย

ตัวอย่างที่ 73 แสดงให้เห็นว่า บริบทตัวละคร และสถานที่อาจจะไม่ถูกผู้เล่านำมากล่าวถึง ตัวอย่างนี้เป็นการบอกเล่าเพียงใจความสำคัญของเนื้อเรื่องเท่านั้นประกอบด้วยตัวละคร และการดำเนินเรื่องหลักของเรื่อง

ตัวอย่างที่ 74

1. แนะนำตัวละครหลักก่อน
 2. พระเอกชื่อ ปีเตอร์ ปาร์คเกอร์ อาศัยอยู่กับลุงกับป้า
 3. เพื่อนพระเอกที่สนิทชื่อว่าแฮรี่
 4. พ่อของแฮรี่เป็นนักวิทยาศาสตร์ ชื่อว่า ดร. ออสบอนด์ เป็นตัวร้าย
 5. นางเอกชื่อว่าแมรี่ เจน ชื่อย่อว่า เอ็มเจ อยู่บ้านติดกับปีเตอร์
 6. และปีเตอร์ก็หลงรักแมรี่ เจนมาตั้งแต่เด็กๆแล้ว
- } ตัวละคร

ตัวอย่างนี้ปรากฏในส่วนของการเกริ่นนำหลังจากบอกชื่อเรื่องไปแล้ว ผู้เล่าจะแนะนำตัวละครหลักของเรื่องให้กับผู้ฟังได้รับทราบก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อเรื่อง ผู้เล่าสามารถเลือกที่กล่าวแนะนำตัวละคร โดยตัวละครส่วนใหญ่ที่ถูกกล่าวถึงมักจะเป็นตัวละครสำคัญ หรือตัวละครหลักของเรื่อง

จากตัวอย่างข้างต้นคือลักษณะการวางบริบทตัวละครที่สามารถพบได้ในเรื่องเล่าภาพยนตร์ ส่วนใหญ่จะปรากฏตามต้นฉบับภาพยนตร์เดิมดังตัวอย่างที่ 71 ซึ่งบางครั้งผู้เล่าก็จะใช้คำว่า ตัวเอก นางเอกแทนชื่อเหล่านั้น ดังตัวอย่างที่ 72

6.2.2 บริบทเวลาและสถานที่

บริบทสถานที่ก็จะมีลักษณะคล้ายกับบริบทตัวละคร ที่ถูกกำหนดโดยตัวบทภาพยนตร์ โดยสถานที่ส่วนใหญ่ก็จะไม่ถูกผู้เล่านำมากล่าวถึง นอกเสียจากสถานที่นั้นจะมีเหตุการณ์สำคัญของเรื่องเกิดขึ้นที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวละครในเนื้อเรื่อง หรือทำให้การดำเนินเรื่องพัฒนาไปสู่ปมปัญหา และการคลี่คลายเรื่อง โดยมีเวลาปรากฏควบคู่ไปกับการดำเนินเรื่อง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 75

1. มีอยู่วันหนึ่งเนี่ยปีเตอร์กับเพื่อนๆ
เนี่ยได้ไปพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
 2. ปีเตอร์พยายามคุยกับแมรี่เจน
 3. โดยการขอให้แมรี่เป็นแบบให้เค้า
ถ่ายรูปให้กับหนังสือพิมพ์โรงเรียน
 4. ทำให้เค้าเผลอโดนแมงมุมกัด
 5. โดยวันนั้นเค้าก็กลับบ้านไปแล้วก็ไม่สบาย
- } ตัวละคร/เวลา
เหตุการณ์
การดำเนินเรื่อง

6. และพอเข้าขึ้นมาเนี่ยเค้าก็พบว่าตัวเค้าเองเนี่ยเปลี่ยนไปมากๆ	} เวลา/ตัวละคร
การดำเนินเรื่อง
7. แข็งแรงขึ้น สายตาดีขึ้น แล้วก็ว่องไวมากขึ้น	

สถานที่ที่ถูกกล่าวถึงในตัวอย่างที่ 1 ก็คือ พิพิธภัณฑสถาน โดยมีเหตุการณ์ ที่ตัวเอกโดนแมงมุมกัดและทำให้ตัวละครเกิดการเปลี่ยนแปลง ทำให้การดำเนินเนื้อเรื่องเริ่มพัฒนาเข้าสู่ส่วนอื่นต่อไป

ตัวอย่างที่ 76

1. มีบริษัทหนึ่งชื่ออัมเบลาคอปเปเรชั่น	} สถานที่
2. เป็นบริษัทที่ทำธุรกิจขนาดใหญ่อะ	
3. อัมมีเงินมหาศาล	} ตัวละคร/สถานที่
4. แล้วก็ยังมีพนักงานที่ทำงานให้กับบริษัทนี้จำนวนมาก	
5. แต่พนักงานส่วนใหญ่ที่ทำงานให้กับบริษัทนี้	
6. ก็ยังไม่รู้ว่าบริษัทนี้ยังมีส่วนหนึ่งที่ทำผิดกฎหมายซุกซ่อนอยู่	
7. เอ่อเป็นธุรกิจแบบตัดต่อพันธุกรรม	} ตัวละคร/สถานที่
8. แล้วก็ผลิตเชื้อไวรัสต่างๆออกมา	
9. ใจตัวบริษัทนี้มันก็ตั้งอยู่ใต้ดิน	
10. แล้วก็ยังมีพนักงานทำงานอยู่ในบริษัทนี้ประมาณพันกว่าคน	

ตัวอย่างที่ 76 ผู้เล่ากล่าวถึงสถานที่ตามเนื้อเรื่องก็คือ บริษัทแห่งหนึ่ง โดยผู้เล่าต้องกล่าวถึงเนื่องจากเหตุการณ์ในเรื่องทั้งหมดจะเกิดขึ้นภายในสถานที่แห่งนี้ ผู้เล่าจึงจำเป็นต้องให้รายละเอียดและข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ตามเนื้อเรื่อง ผู้เล่ามีการแสดงทัศนคติโดยเปรียบบริษัทเป็นคนที่ทำความผิด

สำหรับเรื่องเล่าภาพยนตร์บริบทสถานที่จะถูกนำเสนอเพียง 2 รูปแบบตามข้างต้นเท่านั้น คือ

1. สถานที่ที่มีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวละคร หรือการดำเนินเรื่อง
2. สถานที่นั้นเป็นสถานที่หลักในการดำเนินเนื้อเรื่องโดยรวมทั้งหมด

ขณะที่บางเรื่องอาจจะไม่มีการกล่าวถึงสถานที่เลยเช่นเรื่อง ซาร์ลีแองเจิ้ล ที่ดำเนินเรื่องแบบเน้นเฉพาะใจความสำคัญ หรือเรื่อง คุณยายผมดีที่สุดในโลก ที่กล่าวถึงสถานที่เพียง บ้านที่

ต่างจังหวัด เพราะเรื่องส่วนใหญ่เน้นที่การพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างเด็กและยาย ไม่ใช่เน้นที่ตัวละครที่เหมือนกับเรื่องเล่าประสบการณ์ที่ประทับใจที่ไปท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ สถานที่จึงเป็นสิ่งสำคัญ แต่สำหรับภาพยนตร์เน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละคร ดำเนินเรื่องเพื่อไปสู่ปมปัญหา จุดตึงเครียด และการคลี่คลายตามลำดับ ซึ่งก็คือเรียงลำดับตามเวลาตามเนื้อเรื่อง ดังนั้นสถานที่จะถูกกล่าวถึงเมื่อทำหน้าที่เป็นฉากของเหตุการณ์สำคัญหรือจำเป็นต่อเนื้อเรื่องเท่านั้น

6.3 เหตุการณ์และการดำเนินเนื้อเรื่อง

เหตุการณ์ถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของการดำเนินเรื่องเล่าภาพยนตร์ เนื่องจากแต่ละเหตุการณ์จะทำหน้าที่ในการพัฒนาเรื่องเล่า พัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครตามลำดับเวลา ทำให้เนื้อเรื่องพัฒนาไปสู่ ปมปัญหา จุดตึงเครียด และการคลี่คลายเรื่องตามลำดับ หรือก็คือทำหน้าที่ดำเนินเรื่องนั่นเอง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 77

1. วันแรกที่พบพวาคุนหญิงกิริติออกไปเที่ยว	} ตัวละคร/เวลา/สถานที่
เหตุการณ์ที่ 1
การดำเนินเรื่อง
2. ซึ่งคือการพาออกไปชมดอกซากุระบาน	
3. ซึ่งสร้างความพอใจให้กับคุนหญิงกิริติเป็นอย่างมาก	
4. วันต่อมาก็ได้พาไปชมย่านเมืองเก่า	} ตัวละคร/เวลา
สถานที่
การดำเนินเรื่อง
5. ทุกๆวันนพพรได้พาคุนหญิงกิริติ	
6. ออกไปเที่ยวชมบ้านเมืองของญี่ปุ่น	
7. มีอยู่วันหนึ่งพวาคุนหญิงกิริติไปชมทะเลสาบ	} ตัวละคร/เวลา/สถานที่
เหตุการณ์ที่ 3
การดำเนินเรื่อง
8. ซึ่งมีทิวทัศน์สวยงามมากสามารถมองเห็นภูเขาไฟฟูจิ	
9. และทั้งสองคนก็ได้พูดคุยกันมากขึ้นสนิทกันมากขึ้น	
10. หลังจากที่ได้พูดคุยซักถามเรื่องราวต่างๆ
ของกันและกันในระหว่างการท่องเที่ยวชมสถานที่ต่างๆในแต่ละวัน	} เวลา/พัฒนา
ตัวละคร
ปมปัญหา
11. และเหตุการณ์เหล่านั้นเองทำให้มีความรู้สึกบางอย่าง
ก่อตัวขึ้นในใจของคนทั้ง 2	

ตัวอย่างที่ 77 แสดงให้เห็นว่าบริบทเวลา สถานที่ และเหตุการณ์การท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ส่งผลต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละคร ซึ่งทำให้เรื่องราวสามารถ

ดำเนินไปสู่ส่วนต่อไป หรือก็คือทั้ง 3 ส่วนมีหน้าที่ในการดำเนินเรื่อง

ตัวอย่างที่ 78

1. เค้าไปรับเงินที่กรรมการ	}	ตัวละคร
เหตุการณ์ที่ 1
การดำเนินเรื่อง/ปมปัญหา
2. แต่กรรมการให้เงินเค้ามาแค่ 100 เหรียญ		
3. เพราะกรรมการบอกว่า		
4. กติกาคือให้ยืนอยู่กับนักมวยปล้ำคนนั้นให้ได้ 3 นาที		
5. แต่ปีเตอร์ล้มนักมวยคนนั้นตั้งแต่นาทีแรก		
6. ปีเตอร์โกรธมากที่ถูกโกง		
7. ในระหว่างที่เค้ากลับออกมา	}	ตัวละคร
เหตุการณ์ที่ 2
การดำเนินเรื่อง/ปมปัญหา
เค้าก็สวนกับโจรคนหนึ่งที่มาปล้นเงินพอดี		
8. ปีเตอร์ปล่อยให้โจรคนนั้นหนีไปได้		
9. เพราะว่าเค้ายังโกรธกรรมการคนนั้นอยู่	}	ตัวละคร/เหตุการณ์ที่ 3
การดำเนินเรื่อง/ปมปัญหา
10. แต่โจรที่หนีไปได้กับมาขโมยรถของลุงเบนที่จอดอยู่		
11. และก็ฆ่าลุงเบนตายด้วย ปีเตอร์เสียใจมาก		

เหตุการณ์ในตัวอย่างที่ 78 แสดงให้เห็นว่าการดำเนินเรื่องโดยใช้การเรียงลำดับเหตุการณ์เป็นหลัก โดยเหตุการณ์เหล่านั้นก็พัฒนาขึ้นมาเป็นปมปัญหาตามลำดับ

จากที่นำเสนอข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ตัวละคร สถานที่ และเหตุการณ์ มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน โดยสถานที่ทำหน้าที่เป็นฉากของตัวละครและเหตุการณ์ บางครั้งผู้เล่าอาจไม่กล่าวถึง แต่สำหรับตัวละครหลักเช่น พระเอก นางเอก และเหตุการณ์สำคัญที่ส่งผลต่อเนื้อเรื่องโดยรวม ถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากสำหรับเรื่องเล่าภาพยนตร์ เพราะทำหน้าที่หลักในการดำเนินเนื้อเรื่องตามที่ได้กล่าวไปข้างต้น ซึ่งเหตุการณ์สำคัญเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้เล่าไม่สามารถละเลยได้ เพราะจะทำให้การเล่าเรื่องของตนล้นเหลือ ไม่เป็นที่เข้าใจของผู้ฟัง

นอกจากนี้ในส่วนของการดำเนินเรื่องเล่าภาพยนตร์ ผู้วิจัยจะนำเสนอถึงวิธีการดำเนินเรื่องของแต่ละคนว่าเหมือนกันหรือไม่อย่างไร โดยใช้เรื่องเล่า แฮร์รี่พ็อตเตอร์ เป็นตัวอย่างของการนำเสนอในส่วนนี้ เนื่องจากมีผู้เล่า 3 คนด้วยกันที่เล่าภาพยนตร์เรื่องนี้ โดยจะนำเสนอเปรียบเทียบกันระหว่าง 3 ตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 79

1. แฮร์รี พอตเตอร์นะคะ
 2. เป็นเรื่องราวของเด็กคนหนึ่ง
 3. เป็นคนที่ตัวผอมๆมีแผลเป็นรูปสายฟ้าฟาด
 4. เค้าอาศัยอยู่กับป้านะคะ
 5. ป้าของเขานะคะ ให้เค้าอาศัยอยู่ในห้องใต้หลังคา
 6. และก็เขามีลูกพี่ลูกน้องคนหนึ่ง
 7. ซึ่งลูกพี่ลูกน้องของเค้านี้ต่างจากเค้ามามาก
 8. คือลูกพี่ลูกน้องของเค้านี้ตัวอ้วนมากๆ
อ้วนมากกว่าคนธรรมดาเยอะจริงๆ
 9. แล้ววันหนึ่งมีจดหมายร่อนลงมา
 10. มีนกฮูกเต็มไปหมดส่งจดหมาย
 11. เพื่อจะมาตามตัวแฮร์รีไปเรียนที่โรงเรียนฮอกวอตส์
 12. ซึ่งเป็นโรงเรียนของพ่อมด
 13. ซึ่งแรกๆเนี่ยป้ากับลุงของเขาไม่ยอม พยายามนำหนีตลอด
 14. เพราะไม่อยากให้แฮร์รีเนี่ยไปเรียนที่โรงเรียนแห่งนั้น
 15. แล้วก็พยายามนำแฮร์รีไปอยู่ที่เกาะไกลๆ
 16. แต่ยังไงจดหมายนั้นก็ตามไปอยู่เสมอ
 17. และก็จะมีชายคนหนึ่งชื่อแฮกริด
 18. เป็นคนที่ทางฮอกวอตส์ให้มารับตัวแฮร์รี
- } การเกริ่นนำ/ตัวละคร
- } ตัวละคร
- } ตัวละคร/เวลา/สถานที่
- } เหตุการณ์ที่ 1
- } การดำเนินเรื่อง
- } ตัวละคร/เวลา/สถานที่
- } เหตุการณ์ที่ 2
- } การดำเนินเรื่อง
- } ตัวละคร

ตัวอย่างที่ 80

1. เริ่มจากแรกเนี่ยพ่อแม่ของแฮร์รีก็ถูกเจ้าแห่งศาสตร์มืดฆ่าตาย
 2. เพราะว่าไปทำตัวเป็นฝ่ายตรงข้ามกับเจ้าแห่งศาสตร์มืด
 3. พ่อแม่ของแฮร์รีเนี่ยถูกฆ่าตาย
 4. เพราะว่าพยายามปกป้องแฮร์รีเนี่ยไม่ให้โดนลอร์ดวันเดอร์มอร์ฆ่า
 5. แล้วก็ตายไป
 6. แต่พอลอร์ดเนี่ยวันเดอร์มอร์หันมาจะฆ่าแฮร์รีเนี่ย
 7. ก็ฆ่าไม่ได้ก็ไม่รู้ว่าเพราะอะไร
 8. แต่ว่าพลังจะลอร์ดวันเดอร์มอร์พยายามจะทำร้ายแฮร์รีเนี่ย
 9. ก็สะท้อนเข้าตัวเองหมดเลย
- } การเกริ่นนำ
- } ตัวละคร
- } เหตุการณ์ที่ 1
- } การดำเนินเรื่อง

- ทำให้ร่างของลอร์ดวันเดอร์มอร์เนี่ยหายไปเลย
10. เหลือแต่วิญญาณที่ต้องคอยไปสิงร่าง
ของคนที่จิ้งรักภักดีกับลอร์ดวันเดอร์มอร์
 11. ส่วนแฮร์รี่ก็ไม่ได้รับบาดเจ็บอะไรเลย
 12. เหลือเพียงรอยแผลเป็นเล็กๆ รูปสายฟ้าอยู่กลางหน้าผาก
 13. จากคืนนั้นเนี่ยแฮร์รี่ก็เป็นคน
ที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลกของพ่อมดแม่มด
 14. พ่อแฮร์รี่เนี่ยรู้ว่าตนเองเป็นพ่อมดแม่มดก็เลย
ไปเรียนอยู่ที่โรงเรียนของฮอกวอร์ด
 15. เป็นโรงเรียนที่สอนเวทมนตร์ของพ่อมดแม่มด
 16. ทุกคนที่เป็นพ่อมดแม่มดเนี่ยต้องไปเรียนที่นั่น

ตัวละคร
เหตุการณ์ที่ 1
การดำเนินเรื่อง

ตัวละคร/สถานที่
เหตุการณ์ที่ 2
การดำเนินเรื่อง

ตัวอย่างที่ 81

1. แฮร์รี่เป็นเด็กที่เกิดอยู่ในครอบครัวของพ่อมด
2. พ่อแม่ของเขาก็มีอยู่เวทมนตร์
3. มีอยู่วันหนึ่งลอร์ดวันเดอร์มอร์
4. ซึ่งเป็นพ่อมดใจร้ายได้มาฆ่าพ่อแม่ของเขา รวมทั้งแฮร์รี่
5. แต่ไม่สามารถฆ่าแฮร์รี่ลงไปได้
6. ทำให้แฮร์รี่มีแผลรูปสายฟ้าที่หน้าผาก
7. และทำให้ลอร์ดวันเดอร์มอร์ตายไป
8. ทำให้แฮร์รี่มีชื่อเสียงในโลกของพ่อมด
9. ที่สามารถปราบลอร์ดวันเดอร์มอร์ลงไปได้
10. พ่อไม่มีพ่อแม่แล้ว
11. แฮร์รี่ก็ถูกส่งไปอยู่กับครอบครัวของญาติของตัวเอง
12. ชื่อครอบครัวเดอสลีย์ มีลูกชายคนนึงชื่อ แดสลีย์
13. ห้องของแฮร์รี่อยู่ใต้บันได
14. ซึ่งเป็นห้องที่เล็กมาก
15. มีอยู่วันหนึ่งวันเกิดของแดสลีย์
16. แฮร์รี่ได้ไปสวนสัตว์กับครอบครัวนี้
17. และได้พูดคุยกับงู
18. และงูก็พูดกับแฮร์รี่เรื่อง

การเกริ่นนำ
เหตุการณ์ที่ 1
ตัวละคร/การดำเนินเรื่อง

ตัวละคร/สถานที่
เหตุการณ์ที่ 2

ตัวละคร/เวลา/สถานที่
เหตุการณ์ที่ 3
การดำเนินเรื่อง

19. เค้าจึงแปลกใจมาก
 20. ต่อมาก็มีนกฮูกมาส่งจดหมายซึ่งเป็นนกฮูกจากฮอกวอร์ด
 21. ที่บอกให้แฮรี่ไปเรียนที่โรงเรียนเวทมนตร์
 22. พอลุงเวอนอนเห็นว่าแฮรี่ได้รับจดหมาย
 23. ก็แย่งมาดูว่าเป็นจดหมายจากที่ไหน
 24. พอรู้ว่าเป็นจดหมายจากโรงเรียนเวทมนตร์
 25. เค้าก็ห้ามไม่ให้แฮรี่รับจดหมาย
 26. ต่อมาก็มีนกฮูกมาส่งจดหมายอีก
 27. แต่เค้าก็ยังไม่ได้รับชกฉบับ
 28. เพราะเมื่อเค้าได้แล้ว เค้าก็ถูกแย่งไปทุกที
 29. คราวนี้นกฮูกมาเป็นร้อยกว่าตัว
 30. มาส่งจดหมายมาเป็นร้อยๆฉบับ
 31. ลุงเวอนอนโกรธมากจึงหนีไปอยู่ที่เกาะๆหนึ่ง
 32. ทำให้นกฮูกไม่สามารถเข้าไปได้
 33. แอกริดที่เป็นคนที่ดูแลแฮรี่เมื่อก่อนเลยมารับแฮรี่ด้วยตัวเอง
- ตัวละคร/เวลา/สถานที่
 เหตุการณ์ที่ 4
 การดำเนินเรื่อง
- ตัวละคร
 เหตุการณ์ที่ 5
 การดำเนินเรื่อง

จากตัวอย่างทั้ง 3 แสดงให้เห็นว่าผู้เล่ามีวิธีการเล่าที่แตกต่างกัน ตัวอย่างทั้ง 3 จะดำเนินเรื่องจนถึงตอนที่ตัวเอกจะได้เข้าไปสู่วรรณคดี เรื่องเล่าจะดำเนินโดยการเรียงลำดับเหตุการณ์โดยมีตัวละครทำให้เหตุการณ์ดำเนินต่อไป ตัวอย่างที่ 2 และ 3 เลือกที่จะเล่าโดยเริ่มจากเหตุการณ์ที่พ่อแม่ของตัวเอกถูกฆ่าตาย แต่หลังจากนั้นตัวอย่างที่ 2 ก็จะบอกผู้เล่าว่า ตัวเอกได้เข้าไปสู่วรรณคดีที่พ่อแม่ของตัวเอกถูกฆ่าตาย โดยไม่กล่าวถึงเหตุการณ์ที่ตัวเอกต้องไปอยู่กับครอบครัวของลุงที่พบในตัวอย่างที่ 1 และ 3 รวมถึงเหตุการณ์ที่ตัวเอกได้ไปสวนสัตว์ และสามารถได้ยินงูคุยกัน ที่พบเฉพาะในตัวอย่างที่ 3 แต่ทั้งตัวอย่างที่ 1 และ 3 จบลงโดยมีตัวละครอื่นมาช่วยให้ตัวเอกสามารถไปที่โรงเรียนได้ ขณะที่ตัวอย่างที่ 2 บอกเพียงว่าตัวเอกได้เข้ามาสู่วรรณคดี แต่ทั้ง 3 จะเสนอสิ่งที่เหมือนกันก็คือ ตัวเอกได้ไปเรียนที่โรงเรียนเวทมนตร์ ซึ่งถือเป็นใจความหลักส่วนหนึ่งของเนื้อเรื่อง

เนื่องจากไม่ว่าผู้ฟังจะฟังเรื่องเล่านี้จากผู้เล่าคนไหน ก็จะได้รู้ได้ว่าตัวเอกได้เข้าไปเรียนที่โรงเรียนเวทมนตร์ ขณะที่เหตุการณ์อื่นๆไม่ว่าจะเป็น เหตุการณ์พ่อแม่ตัวเอกถูกฆ่า หรือ เหตุการณ์ไปสวนสัตว์ ก็ล้วนแต่ถูกสร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนให้เกิดเหตุการณ์ที่ตัวเอกต้องไปเรียนที่โรงเรียนเวทมนตร์ทั้งสิ้น ซึ่งก็เป็นไปตามที่ลองเอเจอร์ (Longacre 1983) ได้เสนอไว้ว่า ส่วนที่สำคัญที่สุดของ

เนื้อเรื่องก็คือใจความหรือเหตุการณ์หลัก โดยเขากล่าวว่าถ้าทดลองให้ผู้เล่าเล่าเรื่องหลายๆรอบ สุดท้ายเรื่องทั้งหมดจะถูกตัดทอนลงจนเหลือเพียงแคใจความหลักเท่านั้น

ดังนั้นส่วนที่สำคัญที่สุดที่ไม่สามารถจะขาดไปจากการดำเนินเรื่องก็คือใจความหลักหรือเหตุการณ์หลักนั่นเอง และที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การให้ความสำคัญต่อตัวละครหรือข้อมูลบางอย่างในเรื่องของผู้เล่าเช่นจากทั้ง 3 ตัวอย่างจะเห็นว่ามีการกล่าวถึง แผลรูปสายฟ้าที่หน้าผาก หรือ นกฮูกในตัวอย่างที่ 79 และ 81 ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของตัวละครหลักและเรื่องเล่าที่เป็นที่รู้จักดีของคนทั่วไป ต่างจากเรื่องอื่นๆผู้เล่าทุกคนจึงมีการกล่าวถึง ถือเป็นลักษณะเด่นของเรื่องแฮร์รี่พ็อตเตอร์ ในขณะที่เหตุการณ์แวดล้อม หรือเหตุการณ์ที่จะนำไปสู่เหตุการณ์หลัก อาจถูกละเลย ขึ้นอยู่กับตัวผู้เล่าว่าจะกล่าวถึงหรือไม่อย่างไร

6.4 การแสดงทัศนะ

ทัศนะในเรื่องเล่าภาพยนตร์ก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สามารถพบได้ในภาพยนตร์ แต่ก็จะไม่ค่อยมีความสำคัญต่อเนื้อเรื่องเทียบเท่ากับทัศนะในเรื่องเล่าประสบการณ์ตรงที่ทัศนะเป็นองค์ประกอบส่วนใหญ่ของเรื่องเล่า สำหรับเรื่องเล่าภาพยนตร์ทัศนะของผู้เล่าทำหน้าที่เพียงบอกให้ผู้ฟังรับรู้ถึงความคิดทัศนะของตนเกี่ยวกับภาพยนตร์ หรือตัวละคร รวมถึงเหตุการณ์ในเรื่อง ซึ่งถึงแม้ว่าเรื่องเล่าจะขาดส่วนที่เป็นทัศนะไปก็ไม่ทำให้ความเข้าใจเนื้อเรื่องของผู้ฟังเปลี่ยนแปลงไป แต่กลับเป็นความเข้าใจเนื้อเรื่องของผู้เล่าที่จะส่งผลให้ความเข้าใจเรื่องเล่าของผู้ฟังเปลี่ยนไปจากสิ่งที่ต้นฉบับภาพยนตร์เดิมต้องการนำเสนอ การแสดงทัศนะของเรื่องเล่าภาพยนตร์จะปรากฏดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 82

1. เราไปดูหนังเรื่องอะบิวต์ฟลูมายด์มา 2. ใ้ยสนุกโคตร 3. แบบพลิกไปพลิกมา 4. แบบพลิกโคตรเยอะ	}	ทัศนะ

ตัวอย่างนี้ปรากฏขึ้นในส่วนของการกริ่นนำ เป็นการแสดงทัศนะต่อเรื่องที่ตนจะเล่าว่า เรื่องที่จะเล่าว่าเรื่องที่จะเล่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจติดตามฟัง ภาษากาแสดงทัศนะที่นำมาใช้ก็คือการใช้ภาษาเน้นย้ำ เป็นลักษณะของการกล่าวเกินจริง

ตัวอย่างที่ 83

1. มันก็ดันหนีไปอยู่บ้านของอลันได้ บูมอะ 2. ของ วิล เทนเนอร์อะ 3. มันเป็นบ้านดีเหลืออะไรอย่างนี้ 4. มันก็ไปแอบในนั้น 5. พระเอกกลับมาเห็นก็สู้ๆกัน 6. สู้กัน สู้ไปสู้มามันก็แพ้ซะมะ 7. แล้วที่นี้พวกทหารมาเห็นพอดี 8. ก็ขอใจตัววิล เทนเนอร์ว่าช่วยในการจับกุมครั้งนี้	}	<p>ตัวละคร/สถานที่
การดำเนินเรื่อง</p>
9. เออแล้วคราวนี้แล้ว ไรอะ ดูไปแล้วจำไม่ได้ 10. เออแล้วที่นี้พอไอ้แจ๊คไปอยู่ในคุกไซม์บี้ 11. พอตกกลางคืน คือตอนที่นางเอกตกไปในน้ำอะ 12. คือเหรียญอะมันเหมือนว่าจะกลับไปหาเจ้านายเดิมของมันแล้วอะ 13. ไอ้พวกโจรสลัด ไม่ใช่พวกโจรสลัดธรรมดาอะ 14. โจรสลัดที่อยู่บนเรือแบล็คเพิร์ลอะ 15. แบล็คเพิร์ลนี่เป็นเรือของพระเอกซะปะ 16. แต่โดนยึดไป เพื่อนของมันไอบาบาส่าอะยึดไป 17. แล้วพวกนี้มันมีอยู่ช่วงนึงไปขโมยเหรียญอะไรไม่รู้อะ	}	<p>ทัศนะ</p> <p>ตัวละคร/เวลา
สถานที่
การดำเนินเรื่อง</p>

ตัวอย่างที่ 83 บรรทัดที่ 9 ผู้เล่าบอกว่าตนเองนั้นจำเรื่องไม่ได้ เป็นการขอยุติเล่าระหว่าง การเล่าเรื่อง เพื่อที่ผู้เล่าจะได้ใช้เวลาในการเรียบเรียงเรื่องเล่า และทำการเล่าต่อไป สำหรับบรรทัด ที่ 17 ผู้เล่าแสดงความไม่แน่ใจของตนเกี่ยวกับข้อมูลในเรื่องเล่าภาษาที่ใช้ก็คือ ลักษณะรูป ภาษาแสดงทัศนะที่ใช้แสดงให้เห็นว่า ผู้เล่าไม่ค่อยจะมั่นใจในเรื่องที่ตนเล่าออกไป การเล่าเรื่องจึง เหมือนมีการถามผู้ฟังอยู่เป็นระยะๆ

ตัวอย่างที่ 84

1. ความจริงอะถ้าดูในเรื่องเองอะ 2. มันจะดูไม่เป็นภาพหลอนมันจะดูเหมือนเรื่องจริงมาก	}	ทัศนะ
3. คือพระเอกเห็นเพื่อนตัวเองกับลูกของเพื่อนอะ 4. เข้ามาช่วยอาบน้ำให้ลูกตัวเอง 5. พระเอกก็วางใจไป	}	ตัวละคร/การดำเนินเรื่อง

6. ก็เปิดน้ำทิ้งไว้ในอ่าง	
7. ก็คล้ายๆว่าวานให้เพื่อนปิดน้ำอะไรประมาณนี้มัง	ทัศนะ
8. แล้วตัวเองก็ออกไปทำงานอย่างอื่น	} ตัวละคร
การดำเนินเรื่อง
9. แล้วคราวนี้ลูกของพระเอกก็ร้องไห้	
10. แม่ก็เลยวิ่งเข้ามาดูว่าเกิดขึ้นอะไรขึ้น	
11. ลูกก็เกือบจมน้ำ	
12. แล้วก็ถามพระเอกว่าเกิดอะไรขึ้น	
13. พระเอกก็บอกว่าฝากลูกไว้กับเพื่อนๆแล้วประมาณนี้แหละ	ทัศนะ
14. แล้วนางเอกก็ถามว่าไหนไม่เห็นมีเพื่อนสักคนเลย	
15. แล้วนางเอกก็ถามว่ากินยาอยู่รึเปล่าอะไรประมาณนี้แหละ	ทัศนะ

ตัวอย่างที่ 84 ในบรรทัดที่ 1 และ 2 ผู้เล่าใช้ทัศนะแสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับเรื่องที่ตนกำลังเล่าอยู่ โดยมีการอ้างไปถึงตัวผู้ฟังว่าถ้าดูในตัวเอง ผู้ฟังก็จะรู้สึกว่ามันเหมือนจริงมาก ตามที่ผู้เล่าแสดงทัศนะไว้ ส่วนในบรรทัดที่ 7, 13 และ 15 ก็เป็นการแสดงทัศนะเพื่อบอกว่าผู้เล่าไม่แน่ใจว่าเรื่องที่กำลังเล่าอยู่ถูกต้องทุกอย่างตามต้นฉบับเดิม ภาษากายที่แสดงทัศนะส่วนใหญ่ก็จะคล้ายกับตัวอย่างที่ 83 คือเป็นการบอกถึงความไม่แน่ใจในสิ่งที่ตนเล่าใช้ว่า *ประมาณนี้แหละ* และ *อะไรประมาณนี้แหละ* แต่จะเพิ่มในส่วนของการใช้ทัศนะเปรียบเทียบ โดยมีการเน้นย้ำว่าสิ่งนั้นเหมือนจริงมาก

ตัวอย่างที่ 85

1. นางเอกก็เริ่มหางานทำ	
2. งานแรกเป็นงานเกี่ยวกับนักข่าวมัง	ทัศนะ
3. คำเรียกมันไปสัมภาษณ์งาน ตั้งคำถามตั้งหลายคำถาม	
4. แต่ที่ตลกที่สุดคือคำถามว่า	ทัศนะ
5. คิดยังไงกับปรากฏการณ์เอลนีโญ	} การดำเนินเรื่อง
ตัวละคร
6. รู้มั้ยนางเอกตอบว่าอะไร	
7. มันตอบว่า	
8. ก็เป็นเพลงแนวลาตินที่กำลังดังในขณะนี้	
9. โคตรตลกเลย	ทัศนะ
10. แล้วนางเอกก็ไปสัมภาษณ์งานชิ้นที่ 2	
11. รู้สึกว่าเป็นงานเกี่ยวกับนักข่าวเด็ก	ทัศนะ

12. คำก็ถามว่าชอบเด็กมั๊ย	}	การดำเนินเรื่อง
13. นางเอกก็ตอบว่าชอบ		
14. แต่พอคำถามว่าคุณคิดจะมีลูกมั๊ย		
15. นางเอกรีบตอบทันทีว่าไม่อะ ยี่		
16. ตลกมั๊ยบอกว่าชอบเด็กแต่ไม่อยากมีลูก	}	ทัศนะ
17. ประมาณว่ารังเกียจอะ		
18. นางเอกไปสัมภาษณ์งานที่ก็ก็ไม่เคยได้	}	เวลา/ตัวละคร
การดำเนินเรื่อง
19. จนมาได้งานที่สุดท้ายรู้สึกว่าเป็นนักข่าวทั่วไป		
20. ที่ได้เพราะตอบคำถามได้โดนใจมาก		
21. นางเอกบอกว่าที่มันลาออกจางานเก่า		
22. เพราะว่ามันไปนอนกับเจ้านาย		
23. แค่นี้เนี่ยนะได้ทำงานเลยอะ		

ตัวอย่างที่ 84 ในบรรทัดที่ 2 และ 11 ผู้เล่าแสดงทัศนะเพื่อบอกถึงความไม่แน่ใจของตนเอง ต่อลำดับเหตุการณ์ที่ตนกำลังเล่า บรรทัดที่ 4 และ 9 ผู้เล่าแสดงความเห็นของตนต่อเรื่องราวที่เกิดขึ้น บรรทัดที่ 16 ผู้เล่าแสดงทัศนะต่อพฤติกรรมของตัวละครในเรื่องเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของตนคือ ผู้เล่ามีความรู้สึกว่าเป็นคนที่รักเด็กก็น่าที่จะอยากมีลูก โดยถามไปยังผู้ฟังเหมือนกับว่าผู้ฟังมีความคิดเห็นเช่นเดียวกับตน ส่วนในบรรทัดที่ 23 ผู้เล่าก็แสดงทัศนะแสดงความประหลาดใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องซึ่งผู้เล่ารู้สึกเรื่องที่เกิดขึ้นไม่น่าจะเป็นจริงได้

ทัศนะที่ปรากฏในเรื่องเล่าภาพยนตร์ที่ปรากฏก็จะมีดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น ส่วนใหญ่ก็จะใช้ทัศนะเพื่อเป็นการแสดงความคิดเห็นของตนต่อเรื่องเล่า อาจจะเป็นเกี่ยวกับตัวละคร หรือเหตุการณ์ที่ผู้เล่ารู้สึกว่าเป็นเรื่องแปลกสำหรับตน แสดงความไม่แน่ใจของตนต่อเหตุการณ์ที่กำลังเล่า ก็จะใช้รูปภาษาที่แสดงถึงความไม่แน่ใจ เช่น *มั้ง ประมาณนี้ อะไรว่างนี้ เป็นต้น* แสดงถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เล่ากับผู้ฟัง โดยใช้รูปภาษาคำถามในลักษณะที่ไม่ต้องการคำตอบ เช่น *ใช่ไหม จริงไหม เป็นต้น*

เรื่องเล่าทุกชนิดจะมีลักษณะของอัตวิสัยค่อนข้างสูง โดยเฉพาะการเล่าแบบคนเดียวที่ไม่มีผู้ฟังคอยแทรก ผู้เล่าจะกำหนดและใช้ความคิดของตนในการตัดสินใจเรื่องหรือเหตุการณ์ที่ตนกำลังเล่า ดังนั้นสำหรับเรื่องเล่าภาพยนตร์เหตุการณ์ในเรื่องจะถูกถ่ายทอดตามความเข้าใจของผู้เล่าที่มีต่อเรื่องไม่ว่าเรื่องราวจะถูกหรือผิดไปจากต้นฉบับเดิม ซึ่งถ้าผู้ฟังไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับฟัง

มาก่อน และผู้เล่าให้ข้อมูลผิดไปจากต้นฉบับ ผู้ฟังก็จะเข้าใจเนื้อเรื่องตามแบบที่ผู้เล่าถ่ายทอดให้ ดังตัวอย่างนี้

ตัวอย่างที่ 85

1. แล้วที่นี้ก็รู้เลย
2. ร่างที่แท้จริงของแจ๊คไผ่ล่อออกมาละ
3. เพราะว่าโดนแสงจันทร์
4. แจ๊คจริงๆไม่ใช่เป็นมนุษย์นะ
5. เป็นกึ่งมนุษย์เหมือนกัน

ตามความเข้าใจของผู้เล่าคือ ตัวเอกไม่ใช่มนุษย์ตั้งแต่เริ่มเรื่อง แต่ตามบทภาพยนตร์ตัวเอกเป็นคนธรรมดา แต่มีเหตุการณ์ช่วงสุดท้ายที่ทำให้ตัวเอกเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งถ้าผู้ฟังไม่รู้ตัวบทภาพยนตร์มาก่อนก็จะมีเข้าใจเหตุการณ์ต่างออกไป

6.5 ปมปัญหาและการคลี่คลายเรื่อง

การดำเนินเรื่องไปสู่ปมปัญหาสำหรับเรื่องเล่าภาพยนตร์ก็คือการลำดับเหตุการณ์การพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครตามที่ได้กล่าวไปแล้วในส่วนของ บริบทตัวละคร และการดำเนินเรื่อง โดยลักษณะการวางปมปัญหาและการคลี่คลายของผู้เล่ามักจะมีลักษณะเช่นเดียวกับตัวบทภาพยนตร์เดิมคือ ผู้เล่าจะถ่ายทอดลำดับเหตุการณ์ตามต้นฉบับเดิมทุกประการ แต่ก็จะมีลักษณะที่ผู้เล่าบอกถึงข้อมูลสำคัญของเรื่องขึ้นมาในระหว่างเหตุการณ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 86 ลำดับเหตุการณ์ในเรื่องสไปเดอร์แมน

1. ตัวเอกถูกแมงมุมกัดทำให้มีความสามารถพิเศษ 2. ตัวเอกไปแข่งมวยปล้ำเพื่อหาเงิน 3. ปล่อยให้โจรหนีไป ทำให้ลุงของตัวเอกตาย 4. ตัวเอกใช้ความสามารถพิเศษในการช่วยเหลือคน 5. พ่อเพื่อนตัวเอกทำการทดลองผลิตพลาสติกทำให้กลายเป็นตัวร้าย 6. ตัวร้ายชวนตัวเอกให้เข้าร่วมเป็นพวก แต่ตัวเอกปฏิเสธ 7. ตัวเอกสู้กับตัวร้ายที่เป็นพ่อของเพื่อน 8. ตัวร้ายแพ้ให้กับพระเอก	}	ตัวละคร การพัฒนา เหตุการณ์
		(ปมปัญหา) (จุดตึงเครียด) (การคลี่คลายเรื่อง)

จากตัวอย่างคือลักษณะการดำเนินเรื่องไปสู่ปมปัญหา จุดตึงเครียด และการคลี่คลายตามลำดับ เรื่องเล่าจะดำเนินจากเหตุการณ์เล็กๆพัฒนาเรื่อยมาจนกระทั่งถึงปมปัญหาคือเกิดความขัดแย้งหรือเกิดความเปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่างขึ้นในเรื่องมักจะเกิดกับตัวเอกหรือตัวร้าย มาสู่จุดตึงเครียด มักจะเป็นการเผชิญหน้าระหว่างตัวเอกและตัวร้าย และผลที่ได้รับจากการเผชิญหน้าก็คือการคลี่คลายเรื่อง

ลักษณะดังกล่าวเป็นการเรียงลำดับลักษณะนี้คือการเรียงลำดับตามบทภาพยนตร์ เรื่องราวจะถูกพัฒนาโดยความสัมพันธ์ของตัวละคร และเหตุการณ์ มาสู่ปมปัญหา จุดตึงเครียด และการคลี่คลายตามลำดับ โดยการวางปมปัญหา และการคลี่คลาย ของเรื่องเล่าภาพยนตร์ทุกๆ เรื่องมักจะมีลักษณะดังตัวอย่างข้างต้น สาเหตุของการเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ตามต้นฉบับเดิมน่าจะมาจากการที่ผู้เล่าต้องการดึงดูดความสนใจของผู้ฟังต่อเรื่องของตนให้นานที่สุด ถ้าเล่าโดยเริ่มจากการคลี่คลายเรื่อง เรื่องที่เล่าก็จะไม่เป็นที่น่าสนใจของผู้ฟังอีกต่อไป

ตัวอย่างที่ 87 เรื่องแฮร์รี่พอดเตอร์

1. ตัวเอกเข้าไปเรียนที่โรงเรียนเวทมนตร์
2. ตัวเอกต่อสู้กับยักษ์ในคืนฮาโลวีน (ปมปัญหา)
3. ตัวเอกโดนตัวร้ายแกล้งในวันที่แข่งกีฬาควิดดิค (ปมปัญหา)
4. ตัวเอกเผชิญหน้ากับตัวร้ายและรู้ความจริงทั้งหมด (จุดตึงเครียด)
5. ตัวร้ายแพ้ให้กับตัวเอก (การคลี่คลายเรื่อง)

จากตัวอย่างที่ 87 แสดงให้เห็นว่าการลำดับเหตุการณ์นำมาซึ่งปมปัญหา โดยในหนึ่งเรื่องอาจจะปรากฏมากกว่า 1 ที่ขึ้นอยู่กับผู้เขียนบทภาพยนตร์ว่าจะสร้างเรื่องให้ซับซ้อนมากขนาดไหน และปมปัญหาทุกอย่างของเรื่องก็จะมาคลี่คลายในตอนท้ายสุดของเรื่อง ผู้เล่าก็จะวางปมปัญหา และการคลี่คลายตามบทภาพยนตร์เดิมเพื่อให้เป็นที่สนใจแก่ผู้ฟัง แต่จากตัวอย่างทั้งหมดจะมีเพียง 1 ตัวอย่างที่คลี่คลายปมปัญหาก่อนที่จะเนื้อเรื่องจะดำเนินไปถึงการคลี่คลายดังต่อไปนี้

1. พอดิวานั้นนั้นเหมือนว่ามีคนแกล้งให้แฮร์รี่เนี่ยตมาจากไม้กวาดตาย (ปมปัญหา)
2. แฮร์รี่ไม่โอ้นี้เห็นอาจารย์สเนปท่องคาถาอยู่
3. คิดว่าสเนปต้องแกล้งแฮร์รี่แน่ๆเลย
4. เพื่อแฮร์รี่จะได้ตกลงมาตาย
5. เพราะว่าเข้าใจกันมาตลอดว่าสเนปเนี่ยเกลียดแฮร์รี่มาก

6. แต่ที่จริงไม่ใช่เป็นอาจารย์ศิลปะที่ท่องอยู่ (การคลี่คลายเรื่อง)

ตามบทภาพยนตร์เดิมผู้เขียนตั้งใจให้ผู้อ่านเข้าใจว่าตัวเอกถูกสเนปเป็นคนแก่ง และผู้ชมหรือผู้อ่านจะทราบความจริงทั้งหมดในตอนท้ายสุดของเรื่อง แต่ในเรื่องนี้ผู้เล่าได้คลี่คลายปมปัญหา ก่อน ลักษณะแบบนี้จะไม่ค่อยพบในเรื่องเล่าภาพยนตร์ ซึ่งส่วนมากจะวางปมปัญหาและการคลี่คลายเรื่องตามต้นฉบับเดิม

6.6 การจบเรื่อง

การจบเรื่องที่ปรากฏในเรื่องเล่าภาพยนตร์จะถูกแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่คือ (1) การจบที่อยู่ในเรื่อง คือหลังจากการคลี่คลายเรื่องแล้วเรื่องราวจบลงอย่างไร จบลงเหมือนกับบทภาพยนตร์ (2) การจบที่อยู่ภายนอกเรื่อง คือ ผู้เล่าจะเป็นคนจบเรื่องเอง บอกผู้ฟังว่าเรื่องเล่าได้จบลงแล้วส่วนใหญ่เป็นการบอกจบแก่ผู้ฟังตรงๆ เช่น *คะ ก็จบแล้วอะคะ* และ *คะ แค่นี้คะ จบแล้ว* ตามด้วยกล่าวสวัสดิ์หรือขอบคุณผู้ฟัง หรืออาจจะขอคิดแสดงทัศนคติต่อเรื่องเล่าหรือเชิญชวนเช่น *ภาพยนตร์เรื่องนี้ก็โด่งดังมากนะคะ* และ *ถ้ามีโอกาสก็หามาดูนะ* โดยเรื่องเล่าภาพยนตร์ทุกเรื่องจะต้องจบลงโดยมีการจบแบบที่ 1 โดยมีการจบแบบที่ 2 เพิ่มขึ้นมาดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 88

1. ตอนนั้นแหละที่ผู้กำกับจบอาชีพเป็นผู้กำกับ
2. จบเลยจากฮอลลีวูด
3. ก็ตอนหลังก็ไม่มีใครจ้าง
4. ก็เลยต้องรับจ้างเป็นตัวตลกตามบ้านคน

} ตัวละคร/การดำเนินเรื่อง
} การจบเรื่อง

ตัวอย่างที่ 88 ผู้เล่าก็บอกเพียงว่าเรื่องราวจบอย่างไร ผู้กำกับในที่นี้คือตัวร้ายในเรื่องที่ 'ได้รับผลที่ตัวเองทำได้'

ตัวอย่างที่ 89

1. แสร้งรู้สึกเสียใจเมื่อเค้ากลับบ้าน
2. เค้าไม่อยากกลับบ้าน
3. เพราะว่าที่บ้านนั้นไม่มีความสุข
4. เค้าจะโดนแก๊งสารพัด

} ตัวละคร
} สถานที่
} การดำเนินเรื่อง

5. แคว้นรถไฟไป	}	ตัวละคร/เวลา
6. และก็รำล้าแถมกริด		การดำเนินเรื่อง
7. เพื่อไปใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวของเดอสลีย์		การจบเรื่อง
8. ในช่วงเวลาที่ยาวนานในตอนปิดเทอม		

ตัวอย่างที่ 89 ก็เป็นอีก 1 ตัวอย่างของการจบที่อยู่เฉพาะในเรื่องเท่านั้น ผู้เล่าจบเรื่องตามบทบาทยนตร์ที่ตนได้รับชมมา

ตัวอย่างที่ 90

1. และที่นี้พอซาร่าและทุกคนในครอบครัวได้ยิน	}	ตัวละคร/การดำเนินเรื่อง
2. ซาร่าก็เลยมาเปิดประตูให้เองแล้วทั้งสองก็คืนดีกัน		การจบเรื่อง
3. แล้วครอบครัวรวมทั้งพ่อของซาร่าเนี่ยเค้าก็เข้าใจ		
4. และเค้าก็ชอบหอมมากขึ้น		
5. ค่ะแค่นี้ค่ะ จบแล้ว		การจบเรื่อง

ตัวอย่างที่ 90 หลังจากที่ผู้เล่าเล่าเนื้อเรื่องจบแล้ว ผู้เล่ายังทำการเน้นย้ำเพื่อบอกให้ผู้ฟังได้รับทราบเรื่องราวได้จบลงเรียบร้อย

ตัวอย่างที่ 91

1. ยายก็ค่อยๆเดินกลับขึ้นเขาไป	}	ตัวละคร/การจบเรื่อง
2. เด็กก็ร้องไห้ค่ะ		
3. เรื่องนี้ก็จบนะค่ะ		
4. เรื่องนี้มันก็ไม่รู้สิ	}	ตัวละคร/ทัศนะ
5. ดิฉันคิดว่ามันสนุกอะ		การจบเรื่อง
6. มันไม่เหมือนหนังทั่วไปอะ		
7. มันมีตัวเดินเรื่องแค่คุณยายกับเด็กชายคนหนึ่ง		
8. แต่มันก็สนุกอะ		
9. ทำให้เรารู้อะไรหลายๆอย่าง		
10. ทำให้เราแบบเข้าใจอะ		
11. ย้อนมองตัวเองว่าสมัยก่อนตอนเด็กๆ		
12. เราเคยทำอะไรแบบนี้กับคนแก่ๆ		

13. เคยทำอะไรแบบนี้กับคุณยายคนที่เลี้ยงๆเรามาหรือเปล่า 14. เธอทำให้เราคิดได้ 15. จะได้ทำตัวถูกแบบว่าเราน่าจะทำตัวดีกับเค้านะ 16. เพราะว่าเค้าก็รักเราอะ 17. เค้าก็หวังดีกับเราที่สุด 18. ค่ะก็จบแล้วอะค่ะ 19. ขอบคุณนะค่ะ สวัสดีค่ะ	}	ตัวละคร/ทัศนะ
การจบเรื่อง |
|---|---|------------------------------|

หลังจากที่ผู้เล่าเล่าเรื่องจบ ผู้เล่าบอกเล่าถึงความรู้สึกของตน และสิ่งที่ตนได้เรียนรู้จากภาพยนตร์เรื่องนี้ ทัศนะปรากฏในบรรทัดที่ 4-6, 8-10 และ 14

ตัวอย่างที่ 92

1. เรื่องสไปเดอร์แมนมีเทคนิคพิเศษ 2. ที่ทำออกมาได้สวยงามมากๆ 3. และเนื้อเรื่องก็สนุกด้วย 4. ถ้ามีโอกาสก็ลองหามาดูนะ	}	ทัศนะ/การจบเรื่อง

ผู้เล่าแสดงทัศนะเกี่ยวกับตัวภาพยนตร์ในบรรทัดที่ 2 และ 3 พร้อมทั้งเชิญชวนให้ผู้ฟังได้ไปหาภาพยนตร์ดังกล่าวมาชม

ตัวอย่างที่ 93

1. บทละครเรื่องนี้คิดพันธ์โดย วิลเลียม เชกเปียร์ 2. และ บาสเลอแมน 3. ก็นำมาสร้างเป็นภาพยนตร์โดยให้ ลีโอนาโด ดีคาปรีโอเล่นเป็นโรมิโอ 4. และก็ เคเดนท์ เล่นเป็นจูเลียต 5. ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้ก็โด่งดังมากๆค่ะ	}	ตัวละคร
การจบเรื่อง |
|---|---|------------------------|

ผู้เล่าจบเรื่องโดยกล่าวถึงที่มาของภาพยนตร์ที่นำมาเล่า โดยบอกถึงแหล่งที่มาของภาพยนตร์ พร้อมกับแสดงทัศนะต่อภาพยนตร์

จากตัวอย่างทั้งหมดก็จะได้เห็นถึงวิธีการจบเรื่องของผู้เล่า การจบเฉพาะในเรื่องก็จะเป็นการจบโดยเหมือนจากสุดท้ายในภาพยนตร์เป็นลักษณะการบรรยายตามจากเหตุการณ์เช่นฉากที่แฮรี่ขึ้นรถไฟกลับบ้านในเรื่องแฮรี่พ็อตเตอร์ ขณะที่ปกติส่วนใหญ่ก็จะมีการแสดงทัศนะหลังจากที่ภาพยนตร์ได้จบลงก็คือจะมีทั้งการจบในเรื่องประกอบกับการแสดงทัศนะ ลักษณะที่ใช้ก็จะประกอบไปด้วย การเชิญชวน การบอกจบตรงๆ ขอขอบคุณ และกล่าวสวัสดิ์แก่ผู้ฟัง

6.7 การวางโครงเรื่องเล่าภาพยนตร์

ทั้งหมดที่ผู้วิจัยได้นำเสนอข้างต้นก็คือลักษณะการวางโครงเรื่องในเรื่องเล่าภาพยนตร์ องค์ประกอบที่พบมีทั้งหมด 6 องค์ประกอบดังนี้

7. การเกริ่นนำ
8. การแนะนำบริบทของเรื่องได้แก่ตัวละคร เวลา และสถานที่
9. การดำเนินเรื่อง
10. ทัศนะ
11. ปมปัญหาและการคลี่คลายเรื่อง
12. การจบเรื่อง

เรื่องเล่าก็จะถูกแบ่งเป็น 3 ส่วนใหญ่คือ การเกริ่นนำ เนื้อเรื่อง และการจบเรื่อง องค์ประกอบที่ถูกแบ่งไว้อย่างชัดเจนจะมีเพียงการเกริ่นนำ และการจบเรื่องเท่านั้น โดยมีองค์ประกอบบริบท และทัศนะกระจายอยู่ทุกส่วนในเรื่องเล่า ไม่สามารถแบ่งแยกออกได้อย่างชัดเจน ทำหน้าที่ในการดำเนินเนื้อเรื่อง นำไปสู่ปมปัญหาและการคลี่คลายเรื่อง หรือก็คือทำหน้าที่เป็นตัวเนื้อเรื่อง โดยองค์ประกอบบริบท และทัศนะสามารถพบได้ในทุกส่วนของเรื่อง โดยการวางโครงเรื่องเล่าภาพยนตร์จะเริ่มจากการเกริ่นนำ ดำเนินเรื่องโดยพัฒนาเรื่องราวตามบริบทตัวละคร เวลา สถานที่ และเหตุการณ์ต่างๆ รวมไปถึงทัศนะที่ปรากฏตลอดทั้งเรื่อง โดยองค์ประกอบเหล่านี้จะนำไปเรื่องไปสู่ปมปัญหา จุดตึงเครียด และการคลี่คลาย จนกระทั่งสู่การจบเรื่องตามลำดับ

6.7.1 ลักษณะข้อมูลการวางโครงเรื่องเล่าภาพยนตร์

ทั้ง 6 องค์ประกอบที่พบก็เป็นไปตามทฤษฎีที่ลาบอฟได้นำเสนอไว้ การเกริ่นนำจะเป็นการบอกว่าจะมาเล่าเรื่องใด อาจจะมีการแสดงทัศนะแทรกเพื่อเชิญชวนให้ผู้ฟังสนใจ การดำเนินเรื่องก็จะใช้วิธีการดำเนินเรื่องตามบทภาพยนตร์เดิม โดยไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลง บางเหตุการณ์ที่

ไม่ใช่เหตุการณ์สำคัญของเรื่องอาจจะถูกตัดออก ขึ้นอยู่กับผู้เล่าแต่ละบุคคล เรื่องเล่าจะพัฒนาไปตามลำดับของเหตุการณ์และตัวละคร ไปสู่ปมปัญหา จุดตึงเครียด และการคลี่คลายเรื่องตามลำดับ ทักษะก็จะมีปรากฏอยู่ในส่วนของการเกริ่นนำ และการจบเรื่องมากกว่าที่จะไปปรากฏในตัวเนื้อเรื่อง ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงความรู้สึก หรือความไม่แน่ใจของผู้เล่า พบได้น้อยเมื่อเทียบกับเรื่องเล่าประสบการณ์การท่องเที่ยว ส่วนการจบเรื่องก็จะประกอบขึ้นด้วย 2 ส่วนคือ จบเฉพาะในเรื่องเท่านั้น หรือมีการแสดงทักษะเพิ่มขึ้นหลังจากเรื่องจบ ทั้งหมดที่ได้เสนอไปก็คือการวางโครงเรื่องเล่าภาพยนตร์ บทที่ 7 จะนำเสนอเรื่องเล่าประสบการณ์อ้อมประเภทที่ 2 คือเรื่องเล่านิทาน